

**Vážený pane prezidente,
vážený pane premiére,
pane ministře,
vážení hosté,
vojáci!**

Blíží se konec roku a my se ohlížíme, jak jsme ho zvládli, a plánujeme rok 2019. Proto musím hned na začátku poděkovat panu prezidentovi, panu premiérovi, ministru obrany, že přišli sem mezi nás. Především bych poděkoval za podporu, kterou cítíme a které si opravdu vážíme. Všichni víme, že jsme v Afghánistánu zažili těžké chvíle. Musím ocenit, jak jsme je společně zvládli. Prosím, abychom minutou ticha uctili všechny naše padlé vojáky a kamarády!

Rok 2018 byl pro nás rokem velkých změn. Těší mě a musím to ještě jednou vyzdvihnout, že cítíme stabilní a silnou podporu ze strany ústavních činitelů i od veřejnosti. Není to jenom morální podpora, ale také jasně daný směr navyšování a stabilizace rozpočtu a podpora rozvoje armády.

Svou funkci jsem převzal v květnu. Mým záměrem bylo od počátku využít velké množství koncepční práce, kterou armáda odvedla. Pod vedením mého předchůdce generála Bečváře se nám podařilo najít správný směr, popsany v Koncepci výstavby Armády ČR do roku 2025.

Máme jasně formulované priority, které jsme představili veřejnosti i vojákům. Armáda ví, co chce! Budeme systematicky pracovat na dosažení stanovených cílů.

Nejdřív krátce řeknu, jak vnímáme bezpečnostní situaci ve světě z pohledu armády.

Existence slabých a hroutících se států poblíž hranic Evropy vytváří nestabilitu a přináší radikalizaci, extremismus, terorismus, organizovaný zločin a alarmující zvyšování ilegální migrace do Evropské unie. Chceme přispět k tomu, aby se násilí a know how těchto skupin nemohlo vyvážet k nám, do Evropy, do České republiky!

Jako armáda musíme být připraveni na samostatnou akci pro případ ohrožení českých občanů v zahraničí nenadálou krizí. Vedle vedení bojových i nebojových operací se bude armáda podílet na výstavbě institucí a posilování schopností ozbrojených sil partnerských nebo zhroucených států.

Narůstá význam kybernetického prostoru pro zajištění obrany státu a efektivní působení ozbrojených sil. Mění se celkový charakter ozbrojených konfliktů. Trendy jasně ukazují, že se zvýšila důležitost nekonvenčních metod, s vysokým podílem informačního působení. Úspěch ve vojenských operacích bude nepochybně záviset na schopnosti vyhodnotit informace a porozumět situaci. Kybernetický prostor vytvořil zároveň platformu pro boj o postoje, mysl a chování lidí.

Hybridní hrozby sice už z definice nenaplňují podmínky ozbrojeného konfliktu pro rozvinutí kolektivní obrany podle článku 5 Washingtonské smlouvy, ale dezinformační aktivity a kybernetické útoky závažným způsobem ohrožují stabilitu a prosperitu otevřené společnosti.

Stejně jako předchozí generace musíme být připraveni na možnost přímého vojenského napadení našeho území, byť se nám míra pravděpodobnosti této hrozby může jevit jako nízká.

Nemůžeme vyloučit ohrožení bezpečnosti a územní celistvosti některého členského státu NATO nebo Evropské unie. Vznik takového konfliktu je obtížně předvídatelný a může nastat neočekávaně a rychle. Výrazně se zkracuje varovací doba pro přípravu a nasazení armády. Je nezbytné, abychom už v míru disponovali potřebnými lidskými zálohami i materiálními rezervami.

Jak vidíte, rozsah hrozeb, kterým armáda čelí a bude čelit, se spíše rozšiřuje. Armáda proto musí disponovat širokým spektrem schopností letectva, protivzdušné obrany i pozemních sil. Musíme být schopni působit nejen v tradičních doménách ale i v kyberprostoru a informačním prostředí. Společný všedoménový boj je budoucnost.

Nemůžeme se dívat do minulosti, s uzavřenou myslí a rigidním jednáním si už nevystačíme!

Vždy začínám tím nejcennějším, co máme. Armádu tvoří vojáci. Dobře víte, že se musíme potýkat s některými negativními trendy. Je to stárnoucí populace, zhoršování fyzické zdatnosti a rostoucí konkurence na trhu práce. Průměrný věk sloužících vojáků v armádě se zvyšuje. Proto jsem velice rád, že o práci u armády je stále zájem. Naše plány na nábor nových vojáků plníme velmi dobře, a to jak u profesionálů, tak u aktivních záloh.

Hodně práce nás ještě čeká, rychlý rozvoj a rozšiřování armády bude klást velké nároky na naše schopnosti vojáky nabrat, vycvičit a zařadit. Chceme oslovit mladou generaci a tvrdě na tom pracujeme!

Nejvyšší prioritu dávám projektům okamžitého dopadu. To jsou pro mě prostředky balistické ochrany, taktická výstroj, ruční zbraně a přístroje nočního vidění. Vojáky máme v náročných operacích právě teď a jejich bezpečnost je pro mě velice důležitá. Naším cílem je, abychom se po roce 2020 už k tomuto problému nemuseli nikdy vracet.

Na tyto komodity chci mít víceleté rámcové dohody, abychom materiál mohli průběžně doplňovat. Přijali jsme veškerá opatření, abychom tyto záměry splnili. Musím říct, že z pokroku v této oblasti mám největší radost!

Druhým úkolem je výstavba sil. Už jsem řekl, že spektrum hrozeb se spíše rozšiřuje. Proto v armádě musíme disponovat širokou škálou schopností. Na jedné straně je to lehká, skvěle vyzbrojená a vycvičená, rychle nasaditelná pěchota. Je univerzální a skvěle se hodí pro téměř každou situaci nebo scénář. Na druhé straně potřebujeme jednotky těžkého typu určené především pro případ konfliktu vysoké intenzity. A pochopitelně je to náš spravedlivý vklad do Aliance, a to k odstrašení potenciálního protivníka.

Jak dobře víte, dnes má naše armáda dvě brigády, na které jsou kladeny vysoké nároky. Několik let je jasné, že potřebujeme další prvek. Z těchto důvodů pracujeme na výstavbě **výsadkového pluku**, který představuje sílu okamžité reakce. To by mělo snížit operační tempo ostatních jednotek. Zároveň získáváme vyváženější a akceschopnější strukturu sil.

Požadavky Aliance říkají, že spojenci potřebují schopnost rychlého manévru po celém svém teritoriu. Právě proto stavíme **zabezpečovací prapor**, pro nás vojáky známý jako prapor Host Nation Support. Tím zároveň posílíme vlastní logistické schopnosti.

Dalším významným bodem je **kybernetický prostor**. Zkušenosti ukazují, že význam této páte vojenské domény se bude stále zvyšovat. Jsem velmi rád, že jsme si jasně rozdělili odpovědnost s jednotlivými aktéry v rámci České republiky. Působení v kyberprostoru už nelze vnímat jen jako zabezpečenou síť, ale jako komplexní soubor činností v rámci celé armády.

S technologickým řešením si už nevystačíme, musíme zvyšovat odolnost proti dezinformacím a klamání nepřítele, a zvyšovat naše schopnosti dovedně využívat informace jako nástroj nebo jako zbraň při vedení bojové činnosti.

Z tohoto důvodu máme v úmyslu vytvořit **Velitelství kybernetických sil a informačních operací**.

Než se dostanu k naší třetí prioritě, vrátím se ještě jednou k vojenské přehlídce na Evropské třídě. Viděli jsme nejmodernější techniku, kterou máme ve výzbroji, ale také techniku, která byla zavedena do armády před více než třiceti lety. Máme dokonce v provozu techniku ještě starší, kterou bychom se už neodvážili na přehlídce ukazovat.

Pokud má armáda za úkol bránit naší vlast, bojovat s mezinárodním terorismem nebo pomáhat občanům během přírodních katastrof, musíme začít urychlenou modernizací. Nemůžeme zavírat oči před tím, že máme velký dluh z minulosti a přimlouvám se, abychom ho netlačili před sebou! Žijeme v 21. století a měli bychom držet krok s vyspělými spojenci a s vývojem společnosti. V mnoha jiných směrech se nám to daří!

Klíčovou prioritou ve střednědobém horizontu je pro mě **modernizace pozemního vojska**. Tím nemyslím jenom tanky nebo BVP, ale také robotické systémy, průzkumné nebo útočné bezpilotní prostředky a jejich integraci do vedení operací. V plánu máme také využívání umělé inteligence.

A jak se nám to zatím daří?

Zaprvé! Podařilo se rozhábat proces přípravy specifikací. Specifikace jsou předány Sekci vyzbrojování. Důraz jsme kladli na strategické projekty, které jsou předány a jsou nyní v akviziční fázi!

Zadruhé! V souladu se strategickými dokumenty armáda ví, co chce nakoupit a je připravena podporovat akviziční proces.

Zatřetí! Dbáme na to, aby celý proces běžel s maximálním úsilím a bez administrativního zdržování.

Začtvrté! Nevidím rád, když si vzájemně posíláme zbytečné emaily nebo využíváme maximální lhůty na vyřízení. Takový způsob opravdu nevede k cíli!

V roce 2019 startují významné strategické projekty přezbrojení AČR. Mezi ty zásadní řadím BVP, MADR, víceúčelový vrtulník a dělo ráže NATO.

Poslední prioritou je systém velení a řízení.

Jako každý velitel vím, že nejdůležitější je správně nastavený systém velení a řízení. Jednotlivec sám nic nezmůže. Současné práce na změnách v systému velení a řízení musí přinést především schopnosti rychlé a adekvátní reakce na budoucí krizové situace. Celý systém musí být robustní a dostatečně flexibilní.

V této oblasti jsme se vydali cestou decentralizace odpovědnosti. Chceme posílit odpovědnost velitelů na taktickém stupni. Posílit odpovědnost velitelů pozemních a vzdušných sil a přenést celou řadu úkolů z Generálního štábu na nižší úroveň.

Tyto změny mají dvě roviny.

Zaprvé návrat k třístupňovému systému velení a řízení. Tím vytvoříme plnohodnotné operační velitelství.

Zadruhé restrukturalizace Generálního štábu. Vracíme se ke klasické, osvědčené a ve většině aliančních zemí uplatňované struktuře. Zásadní kroky často už máme za sebou. V této oblasti odvádí Generální štáb velké kvantum práce, a za to musím poděkovat.

Další realizace závisí na výstavbě nemovité infrastruktury.

Jsem realista a vím, že naplnění všech těchto cílů se ve funkci náčelníka Generálního štábu nedomáhám. Jsem ovšem také voják a záleží mně na tom, aby armáda byla do budoucna co nejvíce bojeschopná a adaptabilní.

Co pro to můžeme udělat my v příštím roce?

Jak jsem zmínil na začátku, dotáhneme projekty okamžitého dopadu! Balistika, taktická výzbroj a výstroj, ruční zbraně budou!

Budujeme armádu:

Kvalitně připravenou!

Akceschopnou!

Vyváženou!

Adaptabilní!

Armádu, která dokáže kombinovat informační a fyzickou sílu!

Už asi nikdy nebudeme mít tak početnou armádu jako v počátcích devadesátých let. Ale naše armáda musí být odhodlaná, připravená a vycvičená!

Dovolte mi parafrázovat slova jednoho z největších vojáků 20. století generála Dwighta Eisenhowera - „To, co se počítá v boji, není nezbytně velikost psa, ale míra bojovnosti v psovi samotném“.

Budoucnost vidím ve spolupráci nás všech. Vždy jsem byl příznivcem týmové práce a na tom se nic nemění. Pokud budeme pracovat jako tým, pokud se budeme chovat jako tým, dosáhneme svých cílů. Jsme jedna republika, jedna armáda.

Děkuji